

JSME OCHOTNI NECHAT SE PŘESVĚDČIT?

MARTIN K.

(Konference Kraskov, říjen 2017)

Halelujah! Děkujeme Ti, Pane, za Tvoje slovo a modlíme se, abys nám pomohl dnešního večera přijít s otevřeným srdcem. Obecně se modlíme za otevřená srdce, aby Tvé slovo mohlo vstoupit. Ved' nás, Pane, aby nás Tvé slovo mohlo dovést domů. My víme, kde domov je. Není to nebe – místo, kam půjdeme po smrti. Domov je tam, kde přebýváme ve Tvé přítomnosti. Amen.

Já si vlastně můžu jít sednout, protože písnička, kterou jsme zpívali, obsahuje všechno, co chci dneska říct. Kdybych měl své slovo shrnout, a uvidíme, jak nás Pán povede, tak bych vám řekl, že na to, abychom se mohli změnit, musíme mít slovo. A také bych řekl, že musíme mít srdce, které je ochotné slovo přijmout. Pak bych vám řekl, že pokud máte slovo, tak k němu musíte přidat víru, a to společně přinese cokoli, na co pomyslíte a po čem toužíte. Amen. Ale začneme.

Mimochodem, je požehnání tady být. Jsem velmi povzbuzen. Nevím, jestli jste si toho všimli, ale máme tento rok velký potenciál, co se týče chval. Říkám potenciál, protože si myslím, že ještě pořád můžeme jít dál. Děkuji bratřím za domyšlení ozvučení, a teď ještě domysleme a nastavme svá srdce, což není práce hudebníků vepředu, ale práce nás všech. A až se tam dostaneme, tak proletíme střechou. Amen.

Nejdřív se podívejme a trochu porozumějme, co je to „slovo“. Slovo – LOGOS. Logos je něco, co jde dál než naše základní porozumění, co je mluvené slovo. Logos v řecké filozofii byl jeden z hlavních principů. Známe verše, kde se píše, že na začátku bylo slovo. To slovo bylo s Bohem a to slovo byl Bůh. A všechno, co bylo učiněno, bylo učiněno tím slovem. Takže víme, že slovo není jenom myšlenka. Je to osoba. Ale přesto je to vlastně i myšlenka. Musíme porozumět, že jsme stvořeni takovým způsobem, že naší mysli, duši, mozku atd. vládne myšlenka. Amen? Vaše přemýšlení vládne všem věcem ve vašem těle, ve vašich emocích. Vy vládnete všemu, co jste, včetně své budoucnosti, svým

přemýšlením. Copak Boží slovo neříká, že máme být proměněni obnovením mysli?

Kdo tady chce být změněn? Neptám se teď, tak jako se někdy ptáme děti v neděli, kdy se všichni přihlásí a říkají: „Pán Ježíš.“ Pán Ježíš je ta správná odpověď, oni vědí, že mají říct Pán Ježíš, tak to říkají. Když se zeptám, kdo chcete být proměněn, samozřejmě, že zvednete ruku. Mluvím ale o něčem velmi konkrétním. Tak se zamyslete, než svou ruku zvednete. Zamyslete se nad něčím konkrétním. V čem se chováte jako vaši rodiče. S čím bojujete roky. V čem jste jako Čech nebo Američan a nelíbí se vám to, protože to není jako Bůh. Zamyslete se nad něčím, o čem byste řekli: „Bože, pokud můžeš změnit tuhle jednu věc, změň ji pro mne. Už jsem unavený tím, jaký jsem v této určité věci.“ Chce se tedy někdo změnit? Halelujah!

Naší mysli,
duši, mozku
vládne
myšlenka.

Boží slovo říká, že pokud se chcete proměnit, tak musíte svoji mysl obnovit. Jinými slovy, jestli nezměníte způsob, jakým nad věcmi přemýšlíte, nemůžete se změnit. Nemůžete se změnit, dokud nezměníte doktrínu. Nemůžete změnit způsob přemýšlení, svou mysl, dokud ne získáte klíč, kterým je jiné slovo. Amen?

Duše je schopná přijmout slovo. Jakékoli slovo. Slovo od vašeho otce, matky, slovo z televize, novin nebo od přátel. Nedávno jsme měli volby, a tak jsem tak poslouchal lidi, jak se baví o různých situacích a lidech. Všiml jsem si, jak často citují články z novin nebo co slyšeli v televizi, jako kdyby to byla skutečná pravda. Já to zpochybňuji a říkám: „Jak to víte?“ Jako lidé jsme zavaleni slovy, informacemi, doktrínami a musíme si uvědomit, že to jsou věci, které z nás dělají to, kým jsme. Amen? Pokud se chcete změnit, musíte změnit zdroj slova. Protože to je jako rostlinka, jako semínko zasazené do vaší duše, které roste a přináší ovoce, a tím ovocem je vaše přirozenost. Amen?

Když tady bratr Mark mluvil o vytržení, o tom, jak se setkal se svým pastorem, pamatujete si tu odpověď na otázku vyvolení: „Židé, samozřejmě!“ Takové to: „Samozřejmě! No jistě!“ – „Ani se neptejte, ani to nezpochybňujte!“ Víte, církve mají své tradice, věci, o kterých nesmíte mluvit, doktríny, které nesmíte vůbec zpochybnit, ani se na to ptát. Ale

myslím si, že jedna z věcí, se kterou teď bojujeme my a musíme nad ní zvítězit jako církve, je, abychom se nestali denominací s našimi vlastními

Pokud slyšíte
pravé Boží slovo,
musí to ve vás
něco udělat.

tradicemi, abychom jednoho dne neřekli: „Vytržení není, samozřejmě!“ Nebo: „Ovšem, žádné vánoce!“ A možná ti lidé, co to budou říkat, si ani nevzpomenou, proč tomu vlastně takhle věříme. To je to, co se tady prostě káže posledních 50 let, tak by to měla být pravda. Nevím úplně přesně proč, ale táta s mámou to tak vždycky dělali. A ani se na to neptej, je to tak!

Jedna věc je církev a další věc je rodina. Víte, že máte i určitou rodinnou doktrínu? Když říkáme slovo, tak tím nemyslíme jenom teologii. Není to slovo jenom o historii Bible a jaké to bude, až Ježíš přijde. Mluvíme o praktickém životě. Amen? Takže každý z nás má své vlastní doktríny. Rodinné doktríny. Nevidíme je, dokud nám to někdo zvenku neřekne.

Víte, než jsme začali cestovat, tak nás ani nenapadlo, jak je svět jiný. Neuvědomili jsme si, že lidé mohou vidět svět i jinak. Pamatuji si, když jsem jel poprvé do Spojených států a viděl jsem tam mapu světa, tak jsem si uvědomil, že Američané mají mapu špatně. Víte přece, jak má mapa správně vypadat? Veprostřed je Evropa, vpravo Asie a nalevo Spojené státy. Takhle to vždycky bylo! Nemůžete přece mít mapu, kde veprostřed jsou Spojené státy, napravo v rohu zastrčená Evropa a nalevo Asie! To je špatně! Zeptejte se kohokoli! Kohokoli, kdo nežije ve Spojených státech, samozřejmě. Proč to říkám? Protože je jednoduché tomu porozumět, je lehké si to představit. Mluví ale o hlubším principu než o nějaké mapě.

Pojďme si přečíst pár veršů. Chtěl bych se podívat na to, co to slovo dělá. Podívejme se do Židům 4,12:

„Živát' jest zajisté řeč Boží (slovo Boží) a mocná, a pronikavější nad všeliký meč na obě straně ostrý, a dosahujeť až do rozdělení i duše i ducha i kloubů i mozku v kostech, a rozeznává myšlení i mínění srdce.“

Politická korektnost, která je dnes velmi moderní, není ostrá. Nenazývá věci správným jménem. Pokud je nenazvete správným jménem, nemůžete s nimi jednat. Nepřináší usvědčení, nepřináší žádné

řešení, protože ta šedá zóna je příliš velká. Pokud slyšíte pravé Boží slovo, musí to ve vás něco udělat. Musí vás to bolet, musí se vás dotknout, musí vás povzbudit. Musí to být ostré, ať už čtete Bibli, slyšíte slovo z kazatelny, od bratra nebo od maminky doma. Věřím tomu, že bychom neměli být tak vybíraví a přecitlivělí ke slovům, která slyšíme. Zkuste si přečíst něco, co je několik set let staré, ať už je to nějaká politická knížka, nebo něco jiného. Přečtěte si třeba něco od Johna Wicklefa. Dělalí jsme to s dětmi a jedna z věcí, kterou jsme si uvědomili, když si vezmete třeba Jana Husa, je, že nepoužívají široká slova, ale jdou přímo k podstatě věci. Mluví velmi přímo. Tak bychom se neměli bát, když někdo mluví něco velmi konkrétního. Amen? Takže to Boží slovo je mocné a pronikavější nad všeliký meč na obě strany ostrý.

Podívejme se do 2. Timoteovi 3,16: *„Všeliké zajisté Písmo od Boha jest vdechnuté, a užitečné k učení, k trestání, k napravování, k správě, kteráž náleží k spravedlnosti, aby byl dokonalý člověk Boží, ke všelikému skutku dobrému hotový.“*

Podtrhnu tady, že to je proto, aby byl člověk dokonalý. Mluvíme o tom, a je to součást naší doktríny, že věříme, že můžeme být dokonalí. Nemůžete být dokonalí, pokud vaše doktrína není dokonalá. Když mluvím o doktríně, nemluvím jenom o druhém příchodu Ježíše Krista, ale mluvím třeba o doktríně, jak vychovat dítě. Nemluvím jenom o maličkém dítěti, ale mluvím o malém, středním nebo velkém dítěti. Víte, nemůžete být dokonalí ve výchově dítěte, pokud nemáte dobrou doktrínu.

Když jsme s mojí manželkou začali vychovávat děti, tak jsme vůbec netušili, jak na to. Anebo spíš takhle – měli jsme spoustu nápadů. Měli jsme různé poradce a spoustu lidí, kteří nám říkali, co máme, a co nemáme dělat, a tak jsme měli noční směny. Už si nevzpomínám, jak to přesně bylo, myslím, že do dvou v noci ji měl jeden z nás a od dvou pak ten druhý. Naše miminko, Kristýnku, jsme v kočárku vozili tam a zpátky po chodbě, protože když zastavíte, začne plakat, a miminka samozřejmě nemají plakat. Pochopitelně, ve dvě v noci jste z toho úplně unavení, a tak jdete a vzbudíte svého partnera, vyměníte se a on pokračuje zbytek noci. Když miminko zabřečí během dne, zase všichni běhají kolem něj a snaží se jej nějak utišit, protože miminka samozřejmě nemají plakat. To byla naše doktrína. Mimochodem je to doktrína tohoto světa. Pak nám někdo dal knížku, která se jmenuje „Co Bible říká o výchově dětí“. Myslím, že je to velmi, velmi dobrý název. I kdybyste tu knížku nečetli a jen

pochopti název, tak by vás to mělo zachránit. Jinými slovy, nechte si své názory, ale co Bible říká o výchově dětí? Když Bible říká, že můžete dítěti říct, co má a nemá dělat, tak to říká Boží slovo. Pokud Bible říká, že

To, co děláte se svým životem, je vaše volba. Neviňte svého nadřízeného, svoji církev, svoje rodiče nebo vládu.

můžete dát dítěti na zadek, tak se nemusíte chodit ptát dalších poradců. Tohle říká Boží slovo. Chcete být dokonalí ve své práci? Víte, že Boží slovo mluví hodně o tom, jak vést svou práci? Jak pečovat o svůj domov? Jak se starat o své zdraví?

Snažím se vám říct, že pokud se chceme změnit, musíme nejprve změnit doktrínu. Musíme prozkoumat, čemu opravdu věřím já, my jako rodina a čemu věříme jako církev. Je v pořádku být mrzutý? No, někdy tomu věříme. Někdy tomu věříme, protože to říkáme: „Jsem unavený, takže jsem teď mrzutý.“ Nebo jsem tu jediný? Pokud nezměníme doktrínu, nemůžeme změnit způsob, kterým přemýšlíme, nezměníme to, jací jsme, a tím pádem nezměníme svůj osud.

Jsem profesionální školitel a jedna z věcí, kterou školím, je time management. Hned na začátku jim vysvětlím, jak je důležité změnit své přemýšlení. Lidé říkají: „Nemám čas.“ Snažím se jim dokázat, že čas mají. Mají stejně času jako každý jiný člověk na světě – 24 hodin 7 dnů v týdnu. Máte čas. Otázkou jsou vaše priority. Máte čas, ale co s tím časem uděláte, je vaše volba. Nejste obětí toho, že nemáte čas na svoje dítě, je to vaše volba. Oni se mnou po chvíli souhlasí: „Ano, jasně, je to pravda.“ Pokračuji: „Od této chvíle už nikdy neříkejte, že nemáte čas.“ Řekněte: „Není to moje priorita.“ Protože to na vás klade zodpovědnost a stává se to vaší volbou. Neříkejte: „Nemám čas na církev.“ Říkejte: „Církev není má priorita.“ A jéje. Nebo když za vámi přijde vaše dítě, tak mu neříkejte: „Tatínek teď nemá čas,“ řekněte mu: „Zlatíčko, ty teď nejsi má priorita.“ Lidé říkají: „Přece nemůžu říct dítěti, že není moje priorita!“ No, levnější je říct: „Nemám čas.“ Rozumíte mi? My se za tím schováváme, není to naše zodpovědnost. „Drahoušku, já bych tak rád byl s tebou, ale nemám na to čas.“ Trochu nad tím váhají a najednou si začínají uvědomovat: Život je moje volba? Ano. To, co děláte se svým životem, je vaše volba. Neviňte svého nadřízeného, svoji církev, svoje rodiče

nebo vládu – je to vaše volba. Říkám jim: „Když změníte svůj pohled na tuto věc, tak to změní i přístup, jakým se budete chovat k času ve svém životě.“ Co se snažím říct, je, že někdy musíte změnit svoji doktrínu. Musíte začít věci říkat jinak.

V Žalmu 119 se píše: „Tvé slovo je lampou mým nohám a světlo mé stezce.“ Máme slovo, které je světlem našim nohám. Víte, lidé někdy přemýšlí, co je jejich další krok, co mají udělat, kam mají jít. Pokud máte praktické Boží slovo, tak vás povede základními principy, které v něm máte. Přísloví jsou například úžasným průvodcem, jak projít životem. Můžete mít kolem sebe nepořádek a říkáte si, co máte dělat. A pak Boží slovo mluví o lenochovi a o jeho zahradě. Pokud studujete Boží slovo a snažíte se ho zapojit do svého života, pak víte, co máte dělat. Máte si uklidit pokojíček. Neptejte se na velké otázky o svém životě, pokud jste neudělali tyhle malé věci. Říká vám, že máte jít brzy spát a brzy vstávat. To říká Bible, to je vaše doktrína.

Můžete mít své vlastní názory, ale je to ta správná doktrína? Souhlasí s Božím slovem? V Žalmu 119 se píše: „Jak mládenec očistí svou stezku? Tak, že se přidrží Tvého slova.“ Mladí lidé, pokud nevíte, jak to udělat, aby se vám dařilo a abyste chodili s Bohem, tak se podívejte do Přísloví a do Žalmů, vezměte si verš po verši a říkejte si: „Jak můžu naplnit to, co se tady píše?“ Mohl bych vám tady číst mnoho veršů. Další verš v Žalmu 119 říká, že když přijdou Tvá slova, tak dávají světlo a porozumění jednoduchým. Nevím, co si o mně myslíte, ale já si myslím, že jsem docela jednoduchý. Někteří lidé tady s tím asi nesouhlasí, ale upřímně si myslím, že jsem jednoduchý člověk. Zvláště, když jsem byl mladý, říkal jsem Bohu: „Bože, tihle lidé mluví o velkých věcech a já tomu nerozumím.“ Neměl jsem vůbec citlivost, netušil jsem, kdy něco říkat mám, a kdy ne, a jak bych to měl říkat. Tak se mi stalo, že když jsem se hledal a nevěděl jsem, co mám dělat, jeden bratr mi řekl: „V Jakubovi se píše, že pokud člověk nemá moudrost, má se modlit, aby mu ji Bůh dal.“ Pokud se chcete stát moudrými, mít porozumění a moudrost, tak se píše, že je to skrze Boží slovo.

Všimněte si Ježíše, když Mu bylo dvanáct. Pokud řeknete, že Ježíš byl speciální člověk, tak se mýlíte. Byl podroben všem věcem stejně jako my a byl člověkem jako vy a já. Myslíte si, že uměl všechny jazyky světa? Myslíte si, že byste ho porazili v šachách? Někteří z vás určitě. Myslíte si, že by ho někdo z vás předběhl? Myslím si, že ano. Myslíte si,

že měl veškerou znalost, intelekt a největší IQ na celém světě? O to nešlo. Myslím si, že nějaký Číňan by ho určitě předběhl v matematice. Rozumíte mi? Takže když se bavil s doktory, nebylo to proto, že by byl nejchytřejším člověkem na světě. Nebyl to malý génius, jak o tom někdy slýcháme, ale rozuměl Božímu slovu. Pokud rozumíte Božímu slovu a učíte malé děti Božímu slovu rozumět, jestli s nimi o něm budete rozmlouvat, potom dáváte porozumění jednoduchým. To je naděje pro jednoduché lidi. Nemusíte být intelektuál. Osobně jsem přesvědčen, že pokud doma studujete Boží slovo, přemýšlíte nad ním, čtete ho, tak to zostří i váš intelekt.

Vím, že se
v něčem mýlím.
Když věříte, že
víte všechno
správně,
přestanete
poslouchat.

Věřím, že všichni znáte příběh Bena Carsona. Byl to jednoduchý člověk. Jeho maminka byla jednoduchá žena, neuměla číst, aspoň když byl dítětem. Nutila ho, aby četl Bibli a četl knížky. Stal se jedním z nejchytřejších mužů na světě. Pomáhá lidem, dělá operace mozku a má docela významné místo v politice. Dává porozumění jednoduchým. Mám tu spoustu dalších veršů, pokud máte zájem, přijďte za mnou, můžu vám je poslat. Teď ale chci jít dál.

Myšlenka, kterou se vám snažím předat, je, abyste pochopili, jak slovo, LOGOS, je naprosto nezbytné pro naše životy. Je ještě jedna věc, kterou bych chtěl říct. Myslíte si, že je vaše doktrína správná? Někdo se ptá která? Řeknu vám, čemu věřím já. Na základě Božího slova a dle vlastních zkušeností vím, že moje doktrína má někde nějakou chybu. Jenom nevím kde. Ale dívám se na to tím způsobem, že vím, že se v něčem mýlím. Když věříte, že víte všechno správně, přestanete poslouchat.

Toto léto jsme s mládežníky měli takovou malou konferenci a studovali jsme reformaci. Studovali jsme její představitele. Obdivuji je. Je spousta věcí, které na nich obdivuji, ale oni nezačali s tou znalostí, kterou nám přinesli. Byli to katoličtí mniši a kněží. Vezměte si Wickleffa. Byl profesorem v Oxfordu, prostě katolický mnich. Něco v sobě ale měl. Když se jeho víra, jeho doktrína dostala do sporu s Božím slovem, tak řekl: „Jejda, Boží slovo říká něco jiného!“ Může to být nepříjemná zkušenost, pokud něčemu věříte opravdu dlouho a někdo začne zpochybňovat

vaši víru, protože to je součástí toho, kým jste, jak přemýšlíte, jak jste byli vychováni a jak tomu věřili vaši rodiče a celá vaše církev. Tak se začnete bránit. Ani se o tom nechcete bavit. Jako my rodiče. I pro nás je to těžké. To dítě! Zpochybňuje tady to, čemu věřím 30 let! To, co naše rodina dělala. Říkám: „Udělejme tohle.“ A dítě se ptá: „A proč?“ – „Protože je to správně.“ – „A proč?“ – „Aha, proč vlastně?“

Ježíš, chce
přinést slovo.
Pokud nemáte
schopnost
nechat se
přesvědčit, tak
to slovo
nepřijmete.

Hráli jsme takové malé divadélko pro vesnici a já jsem zrovna hrál Jana Husa. Podle scénáře, který vytvořila moje manželka, jsem začínal slovy k dětem, které tam seděly: „Víte, děti, když jsem byl mladý a učil se ve škole, tak jsem si ustanovil a rozhodl se, že pokud bych našel nějaký názor, který bude lepší a lépe zdůvodněný než ten můj, pak ten svůj rád a rychle změním.“ Jak jsem se tento text učil nazpaměť, tak se mě to přidrželo. Všechny moje děti to samozřejmě znaly ještě dřív než já, a tak říkaly: „Tati, přece takhle, tak si to taky pamatuj.“ Ale já věřím, že to bylo něco velmi nezbytného pro všechny reformátory. To je důvod, proč věřím, že se v nějaké oblasti své doktríny mýlím. Je to velmi možné. A tak čekám na Pána, až mi to ukáže, nebo až mi to ukážete vy.

Nechci teď mluvit o svých studiích na biblické škole a o všech příbězích, které se tam udály, ale věřte mi, o některých věcech jsem byl naprosto přesvědčen. Chtělo to opravdu velký tlak, abych byl donucen začít zpochybňovat některé základní věci, kterým jsem věřil. Tehdy, když jsem jezdil do školy, jsem se setkával s jednou dívkou, která byla katolička. Když jsem se s ní začal o některých věcech bavit, začalo to otrásat základními věcmi, kterým věřila ona, její rodina a její vesnice. Trošku jsem ji podvedl. Byl jsem čerstvý křesťan a trošku jsem to zneužil, přiznávám se. Přišel jsem do autobusu s Biblií, ona seděla vedle mě, a tak jsem jí řekl: „Ty jsi křesťanka, že?“ – „Ano!“ – Víš, já jsem teprve nováček, kde v Bibli najdu nanebevzetí Marie?“ – „No, nevím, někde tady. Zeptám se kněze a řeknu ti to v pondělí.“ Přišla v pondělí a řekla: „No, není to v Bibli, je to tradice.“ – „Aha, a co ten verš ve Zjevení, kde se píše, že nemáme nic přidávat? Nemyslíš, že by to mohlo mluvit

i o tradicích?“ Znovu řekla: „No, zeptám se kněze.“ A pak jsem se ptal: „Já vím, že jim v církvi říkáte Otče, ale proč se tady píše: ‚Nikomu neříkejte Otče.‘?“ Příště přišla a řekla: „Nejsi náhodou protestant?“ – „No, ano.“ – „Kněz mi říkal, ať už s tebou nemluví.“ A tak se mnou půl roku nemluvila. Ale pak jí to nedalo a začala to vše zkoumat a později si mě vzala. ☺ Proč to říkám? Jsou to takové roztomilé příběhy, že? Je to o někom jiném, dávno v historii. Snažím se ale něco říct. Ať už to byl Jan Hus, nebo moje manželka, je určitá kvalita, kterou je schopnost a ochota nechat se přesvědčit.

Pojďme se podívat do Lukáše 1,17. Píše se tam o Janu Křtiteli: *„Neboť, on předejde před obličejem jeho v duchu a v moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům, a nevěřící k opatrnosti spravedlivých, aby tak připravil Pánu lid hotový.“*

To je o Janu Křtiteli. O každé části bychom tady mohli mluvit celý večer, ale chtěl bych si vybrat jeden úsek: *„...nevěřící k opatrnosti spravedlivých.“* V češtině je to přeloženo jako nevěřící, v angličtině neposlušný. Ale není to ani nevěřící, ani neposlušný. Je to slovo „apaites“ a znamená to nepřesvědčitelný. Je to o tom, že se nenecháte přesvědčit. Ano? Nenecháte se přesvědčit. To slovo se skládá z „a“, což znamená „ne“. Další slovo je přesvědčit. Přesvědčit někoho slovy, aby uvěřil. Přesvědčit k něčemu. Jan tedy přišel a chtěl udělat to, aby ti, kteří se nenechají přesvědčit, se přesvědčit nechali. Aby se nechali přesvědčit moudrostí. Ta moudrost není moudrost „sofia“. To slovo říká: mentální aktivita, intelektuální neboli morální vhled. Nemají se nechat přesvědčit jen tak někým, mají se nechat přesvědčit spravedlivými. Proč to chce udělat? Aby je připravil pro Pána. Pokud chcete být připraveni pro Pána, jedna z podmínek je, že se musíte nechat přesvědčit. Musíte odložit svou pýchu, hněv, své rodinné dědictví a náboženské dědictví, protože až přijde Ježíš, chce přinést slovo. Pokud nemáte schopnost nechat se přesvědčit, tak to slovo nepřijmete a nemůžete být spaseni. Bůh poslal Jana Křtitele, aby připravil srdce lidí, aby tak jako Jan Hus říkal, pokud uslyší jiné, nové slovo, byli ochotni ho slyšet, přijmout a nechat se přesvědčit.

Reformace není jenom historie. Potřebujeme reformaci i dnes. Potřebujeme reformátory dnes. Naše církve stejně jako jiné církve. Lidé stále věří špatným doktrínám. Vytržení je jenom jedna z nich. Vytržení není jenom teologicky špatně, je principiálně špatně. Je mi cizí myšlenka,

že když věci začnou být těžké, tak někam odletím. Když se podíváte na Boha, co dělal v historii, tak byl vždycky schopen vás provést. Tři mládenci, Sidrach, Mizach a Abdenágo, říkali králi: „Nevíme, jestli nás Bůh vytrhne.“ Nakonec byli vytrženi. Jakým způsobem byli vytrženi? Ježíš

Pokud něčemu
věříte špatně,
musíte nechat
Ducha svatého
a někdy i lidi,
aby vám
pomohli tu
chybu najít.

přišel za nimi do jejich situace a byl tam s nimi. Církev potřebuje reformaci. Je tolik věcí, které jsou v církevní doktríně špatně. Kdo jim to řekne? Kdo jim to řekne? Myslím, že to je v Římanech 10,13: „Jak přijde slovo, když není kazatel? A jak má přijít kazatel, když ho nikdo neposlal?“ Ale nejdřív si musíme zkontrolovat svou vlastní doktrínu. Musíme vědět, čemu věříme, proč tomu věříme a jestli je to správně. I za cenu, že to budeme muset změnit, pokud to bude třeba. Nikdy bychom neměli reformaci a lidi jako Jana Wickleffa, pokud by nebyli lidé, kteří byli ochotni naprosto změnit svoji doktrínu. Jan Hus. Jeho rodiče se klaněli Marii. Celá jeho církev se klaní Marii. Jeho učitelé ho učí, aby se klaněl Marii. Ale jeho Bible říká něco jiného. On

si nemohl pomoci. Nemohl si pomoci.

Všichni tito lidé milovali jednu věc. Milovali takzvané disputace. Víte, co je to disputace? Je to takové diskutování nad Biblií, debaty o Bibli. Hloubáte nad verši a zkoumáte Boží slovo, co tam vidím já, co tam vidíš ty. Oni to milovali a byli ochotni na konci dne, po několika hodinách dojít k tomu, že je to jinak, než jak si celou dobu mysleli. Vzpomínáte si na bratra duCilla, jak říkal, že miluje otázky? Že vítá otázky? Řeknu vám jedno tajemství, protože jsem učitel. Když něco začnete někomu vysvětlovat, tak to musíte naformulovat. Když to začnete formulovat, tak si uvědomíte, že vlastně úplně přesně nevíte, o čem to mluvíte. Vaše dítě se vás na něco ptá, začnete to vysvětlovat, ale je to nějaké slabé. Je to trochu zvláštní, ale děti mají dar to hned prokouknout. To je požehnání, protože si můžeme naformulovat to, čemu opravdu věříme a proč tomu věříme. Když vám vaše děti něco zpochybní, tak se vaše doktrína stává silnější, protože ji dokážete ubránit. Učitelé mají rádi, když se jich lidé ptají, protože to ustanovuje a posiluje jejich přesvědčení a víru. Případně to jejich přesvědčení upraví. Ale musíte být pokorní.

Musíte být ochotni podstoupit určitou bolest. Zním spoustu lidí, kteří nejsou ochotni tam jít. Začnete se dohadovat, navážete nějakou nit myšlenek a oni začnou říkat: „Už je to moc složité, zapomeň na to.“ Nebo zpochybňují způsob, kterým za sebou stavíte myšlenky. Říkám tomu mentální lenost. Chce to nějaké úsilí a ochotu ty myšlenky následovat. Nejsou schopni sledovat, kam to vede. Pokud je toto váš případ, tak nemůžete změnit některá svá slova a doktríny. Pokud něčemu věříte špatně, tak je někde v procesu chyba. Amen? Musíte nechat Ducha svatého a někdy i lidi, aby vám pomohli tu chybu najít. Když se uzavřete sami do sebe – „Nebavím se o tom,“ ztratili jste příležitost si ověřit a potvrdit to, čemu věříte.

V Bibli máme spoustu míst, kde se píše o tom, že se máme nechat přesvědčit. V Jakubovi 3,17 se píše o moudrosti: *„Ale moudrost, kteráž jest zhůry, nejprve zajisté jest čistotná, potom pokojná, mírná, povolná, plná milosrdenství a ovoce dobrého, bez rozsuzování a bez pokrytství.“*

To slovo je v češtině „povolná“. Když se podíváme na řecké slovo, je to „nastavená dát se přesvědčit“. Součástí moudrosti je ochota změnit svůj názor. Řekněte mi, jaká je vaše zkušenost. Je těžké změnit názor? Některé naše názory, které už jsou opravdu naší součástí, je opravdu těžké změnit. Je to jako oboustranný meč, který vás probodne přímo uprostřed. Židé před 2000 lety měli jasnou představu o tom, jak by měl Ježíš vypadat, až přijde, jak by se měl chovat. Učili se to ve školách, byli na to experti, všichni tomu tak věřili, a On přijde a je úplně jiný. Někteří lidé věří celý život nějakému způsobu, jak bychom měli řídit svůj život. A najednou jste zpochybnění a je po vás požadováno, abyste změnili část své doktríny. Ale když se vrátím k tomu, čím jsem začal, pokud chcete být dokonalí, pokud chcete být plně spasení, pokud se chcete změnit, musíte být dostatečně pokorní ke změně slova, kterému věříte.

Není to jenom pro náctileté. Vždycky se snažíme našim mladým říct, že by měli být pokorní a poslouchat, co jim tatínek říká. A mezi námi, je to pravda, ale je to pro nás všechny, že musíme být ochotní poslouchat, co říká člověk naproti nám.

Je určitá moudrost, kterou nemáme a potřebujeme ji mít. Jsme ochotni to slyšet z Bible nebo když k tomu sami dojdeme, ale máme problém to slyšet od někoho jiného. To je pýcha. Když to slyším od Boha, není to vlastně nijak pokořující, protože jsem to pořád já, který s tím

vlastně přišel. Ale když mě někdo začne zpochybňovat, a já musím uznat, že mám nějakou chybu ve svém přemýšlení, tak člověk z toho má najednou pocit, že je hloupý. On měl pravdu, a já ne. To se nám nelíbí. A tak se snažíme nějak utéct a nějak to obejít, místo toho, abychom řekli: „No, máš pravdu. Mýlil jsem se.“ Neznáte situaci, kdy vás někdo vede myšlenku po myšlence, a už vidíte, jak se dostáváte k závěru, že jste to asi měli špatně, a máte tendenci od toho nějak utéct? Brzy byste museli uznat, že jste se mýlili. Ale nemůžete si pomoci, pokud se chcete změnit.

Součástí
moudrosti je
ochota změnit
svůj názor.

Ještě se nad tím trochu pozastavím. Co vlastně chceme změnit? Víte, tady ve shromáždění vidím obě věci. Vidím lidi, jak se mění, v některých oblastech je to změna, jasná změna.

Rostou a mění se. Ale pak vidím lidi, kteří se v některých oblastech nemění. Amen? Vidím, že jsou určité části naší přirozenosti, přes které se prostě nemůžeme dostat. Amen? A tak se ptám Pána: „Bože, pomoz mi! Co udělá tu změnu v mém životě?“ Vidím své rodiče, vidím svého bratra, vidím lidi kolem sebe a někdy desítky let nevidím žádnou změnu. Někteří z nich jsou křesťané a v některých věcech jsou pořád na tom stejném místě a nemění se.

A tak se ptám: „Je ještě nějaký jiný klíč? Co mám udělat, aby se mi to nestalo?“ Myslíte si, že jsem imunní? Myslíte si, že vy jste imunní? Potřebuji se změnit. Zoufale potřebuji změnu. Ptám se Boha: „Bože, dovolíš mi, abych mohl něco udělat jinak ve svém životě, abych se mohl změnit?“ Je jedno, kolik vám je let, ale já nechci, aby se na mě někdo na konci mé cesty podíval a řekl: „Jo, to je typický Martin, takhle to dělal celá léta.“ Nebo: „Jo, tohle je typický Patmos, takhle to prostě dělají, známe je desítky let.“ To je pro mě myšlenka, které se bojím. Přiznávám, že se toho bojím. A tak se ptám Boha: „Bože, co můžu udělat, aby se mi to nestalo?“ Věřím, že mi Bůh řekl, abych byl pokorný, abych principiálně byl ochotný se nechat přesvědčit a hledat Boží slovo a uvítat ho, nehledě na to, odkud přichází. Nebo od koho přichází. Chtěl bych vám ukázat, jak přemýšlím, chtěl bych vám ukázat, jak věci vidím, svoji doktrínu. Pomozte mi, protože mám někde chybu a nevím kde. Potřebuji se změnit. Potřebuji Boží moudrost, která by mi pomohla se změnit.

První část tedy je: Potřebujeme porozumět, že slovo je klíč ke změně. Číslo 2 je, že musím být dostatečně pokorný nechat se přesvědčit a změnit to, čemu věřím. Část 3 je, že pokud je moje doktrína správná, tak musím upravit svůj život podle ní. Přízpusobit se té doktríně. Velmi, velmi smutný příklad je příběh Davida a Jonatana ze Starého zákona. Jonatan šel za Davidem a řekl mu: „Vím, že ty jsi ten pomazaný král. Vím, že na tebe přišlo pomazání. Už to není můj otec, jsi to ty, vím, že máš pravdu.“ Skoro jako by člověk řekl: „Vím, že tohle nové Kristovo hnutí je správné.“ Objali se a plakali. Emoce byly správné, doktrína byla správná, ale v dalším verši se stala ta chyba. Píše se tam, že David šel dál, ale Jonatan se vrátil. Vrátil se zpět do domu svého otce. Následně se stalo, že v bitvě Jonatan umírá a ve stejnou chvíli umírá i Saul.

Pokud nejste ochotni jít dál na základě své doktríny, tak zemřete v tom starém domě. Cokoli to je. Ať už je to výchova dětí, zdraví, jak se staráte o svoje tělo, nebo způsob, jakým jste součástí shromáždění. Můžete zemřít v tom starém domě se správnou doktrínou. Amen? Můžete tomu teoreticky rozumět, mohli jste číst správnou knížku, teoreticky se vším souhlasit, ale pokud to neaplikujete, tak ještě pořád sklízíte důsledky špatné doktríny. Amen?

Můžete být jako Elí, kdy vám přinesou Boží slovo a vy víte, že vaši synové dělají něco špatně, nic s tím neuděláte, ale jakoby řeknete: „Bůh se o to postará, je to Jeho práce.“ Mimochodem, kolik bylo jeho synů? Deset? Dvanáct? Patnáct? Kdepak, byli už dávno dospělí a dost staří. Není to tak, že se přestanete starat o své děti, když jim je určitý počet let. Ale Elí zemřel se starým systémem.

Orfa měla stejnou doktrínu jako Elí. Od Noemi slyšela stejné kázání jako Rút o Božím lidu ve vzdálené zemi, ale Rút nakonec odešla s Noemi a Orfa zůstala. Je velmi smutné, když nemáte správnou doktrínu. Pokud k ní nemáte přístup. Spousta upřímných katolíků, například v čase Wicklefa, netušili a nikdy nepřišli na to, že to, čemu věří, je vlastně špatně. Je spousta lidí, spousta bratří, kteří ani neví, jak mají dělat to či ono, jak kupříkladu vychovat dítě. Je to smutné, ale je ještě mnohem

smutnější, pokud to máte k dispozici, je vám to dostupné, uvědomujete si, že to máte, ale vrátíte se do domu svého otce.

Mluvím ke každému z vás osobně, stejně tak jako k celému shromáždění. Nejsme imunní proti tradicím. Nejsme imunní proti tomu, abychom se stali denominací. Prosím, budme dostatečně pokorní a volejme k Bohu: „Bože, prosím, ukaž nám, čemu věříme špatně.“ Modleme se: „Bože, pomoz mi, ať nejsem člověkem, se kterým se nedá mluvit. Pomoz mi, Bože, abych nebyl tvrdohlavý. Pomoz mi, Bože, abych se nedržel pevně své staré doktríny. Pomoz mi, Pane, když vím, co je správně, abych se stále nechoval podle starého způsobu jenom proto, že mi to bylo říkáno znovu a znovu a znovu a prostě jsem si na to zvykl. Pomoz mi, abych byl dostatečně pokorný.“

Bůh vám požehnej.